

מעשה בניבור שהחריב

בדיבור כל אויב ויריב.

כאשר המיסכן

לתוך קרב נזרמן

הוא חג בקובעו — על פיו.

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. פרט של 10 ל"י ינתן מדי שבוע לאחד הקוראים שדבריהם נדפסים בעמוד זה. הזוכה בפרט השבוע הוא הקורא דן שרון.

שירת ישרים

במוצאי שבת נסעתי באגד מתל-אביב לירושלים. בלב שמח בחרתי לי מושב ליד בחורה והתכוננתי לנסיעה נעימה. אבל מיד כשהאוטובוס יצא לדרך, קיפלה הבחורה את ידיה על המושב הקדמי, סמכה את ראשה ונרדמה בשינה מתוקה. סידרה אותי.

בשכונת רוממה, התחנה הראשונה להורדת נוסעים בירושלים, התעוררה שכנתי. ומה היא שאלה? „אנחנו כבר קרובים לנתניה?” משה מרגלית, ירושלים

טעות לעולם צודקת

הסכנה היא בעצבנות ישראל ולא בנשק הסורי לרוסיה. (מעריב)
אורי אלוני, תל-אביב
זה עלול לגרום למלחמת גרעינים ובוסנים.

נפגם עם כתבים בקפה „כסית”.
(ידיעות אחרונות)
דוד ברמן, חולון
בערב תרבות מנוגנת.

אושפו במשך חמשה חודשים בבי-
ה"ת לחולי-גשפ. (למרחב)
אורי שיקה, חיפה
נשף כזה — אפשר להשתגעו

מוכיר או"ב, דאג האמרשילד. (למרחב)
אורי שיקה, חיפה
בעל האו"ב.

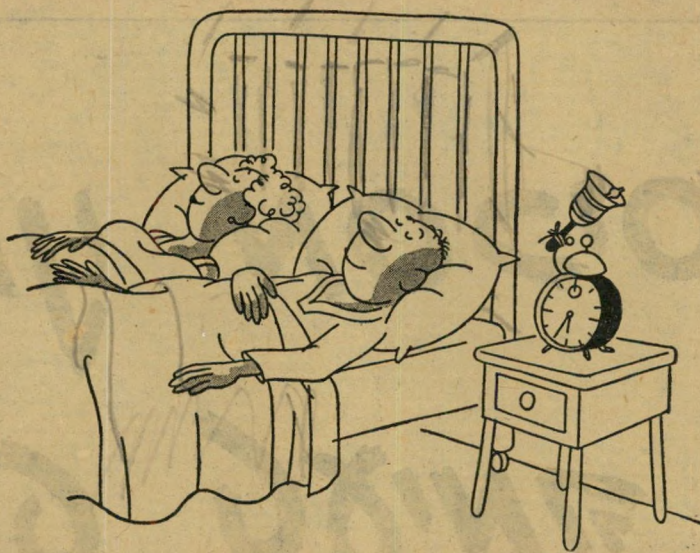
הערות-שוריים

השם המתאים לשטרות הכסף המזוייפים שהוברחו מן הצד השני של הגבול...
...המטבע של הצד השני.

גוברת והולכת הפעילות הדיפלומטית של ישראל סביב הרוסים, כדי להניעם לשפר את יחסם...
...הצירים אמנם מסתובבים, אך הדלת תישאר, כנראה, סגורה.
בשובו ארצה, אחרי שהכריזו כי אין לסמוך על ידידות הצרפתים, הכריז דויד הכהן: „אשתי הציעה לי לשוב הביתה”...

...כפי שאומרים הצרפתים עצמם: Cherchez la Femme — חפש את האישה.

בהגיבו של טענת הרב הראשי לתל-אביב כי שר התחבורה משה כרמל סירב לקבלו לראיון, השיב כרמל כי לא זו בלבד שלא סירב לקבל את הרב אלא אף הלך להיפגש עם הרב הראשי לישראל, בביתו הוא...
...אכן, כשהרב לא בא אל הכרמל, בא הכרמל אל הרב.

כזבים לילקוט

אמריקאים בפאריס

אתם יודעים איך יוסקה, זה עם השפם הדק כמו שרון-נעל שחור, נעשה למדריך-תיירים בפאריס? פשוט מאד: יום אחד, זה היה שעתיים אחרי שהגיע לפאריס, הלך יוסקה לראות את מגדל איפל. הוא רצה לספר לחברה במסגריה של הקיבוץ איך זה מוברג יחד.

הוא עמד שם והיה לו גורא לא נעים בחליפה ועניבה. ומי ניגשה אליו אם לא חתיכה אמריקאית נהדרת בת 17. אבל אמריקאית. „העיר שלכם היא כל-כך יפה,” היא אמרה ליוסקה ב-אקסטאזה. „אבל כל-כך קשה להתמצא בה! אני פשוט הולכת לאיבוד. אילו יכולתי למצוא איזה פאריסאי אדיב שיראה לי את הדרך...”

אל תחשבו שיוסקה הוא כל-כך טיפוש. חוץ מזה לא היתה לו פרוטה בכיס, והוא אמר לעצמו: „הנה הארוחה שלי”

לאמריקאית הוא ענה, כך על כל פנים הוא אומר, באנגלית-מצורפתת, אם תסלחו לי על הביטוי. „מאדמואזל, אני לרשותך. לא רק שאני אראה לך את פאריס, אני אוכיח לך גם שאפשר להתמצא בלי לדעת מלה אחת צרפתית! אני אדבר רק אנגלית!”

יוסקה לקח את המפה שהיתה בידו החתיכה ואמר: „הנה, הסתכלי. לאן רוצים ללכת? ללובר? מחפשים מוצאים את מספר המטרו, שואלים את האיש הראשון איך מגיעים לשם. פשוט מאד.”

בקיצור, הוא הראה לאמריקאית את מראות פאריס במשך שלושה שבועות רצופים. היא שילמה את הכל, אסילו את הארוחות שלו. ואיזה סיפורים איב-טימיים ידע לספר על כל בית וכל סימטה, אל תשאלו.

זה היה לפני חמש שנים. עכשיו יוסקה הוא המדריך המבוקש ביותר בין התיירים האמריקאיים. והוא לא יודע מלה אחת צרפתית.

דן שרון, חיפה

ספר לסבתא!

חג האחוזה היהודית

בהפרכת מאות יונים, בתרועות-הצוהרה ובהנפת דגלי הלאום נפתחה אתמול הסככה השמינית באיצטריון העירוני של דימונה. היתה זאת הפגנה רבת של אחוות הנוער היהודי ברחבי תבל. הקהל פרץ במחיאות-כפיים סוערות עת עבר על פני הכספה הדגל האמריקאי, שנישא בידי הספורטאי היהודי האמריקאי קאי הנודע איתן עמיר, יליד ירושלים, שהגדל לפני תריסר שנים והפך אלופ ארצות-הברית לשחיית-חזה. התרגשות רבה יותר עורר אלדד כרי מל, הקפטן הנאה של המשלחת הארגנטינאית, שרץ לעבר ראש-המשלחה והמטיר עליו מסר של פרחי מולדתו. כמעט, שענה את הסמל הלאומי הארגנטינאי הוא בוגר הנימנסיה הרצליה, שנשלח בשליחות מפתח-לבואנוס-איירס והתאזרח שם. מלכת-יהופי של המצעד היתה בלי ספק זוהר בתעמיה נעימה אופיינית של החן הנשי הצרפתי. זוהר הפאריסאית, אתלטית מצטיינת של סוערון ז'אור ד'ארק, היא בתו של מר יחזקאל ביטור, מן חבר עיריית באר-שבע, ונודעה בשם „יסיפית הנכב” לפני שנסעה להשתלמות. הדגל הכחול-לבן שהוביל את המשלחת הישראלית בסוף המסר הארוך, נישא בידי פייבל קולשטאם, עולה חדש מן מולדו, לשעבר אלופ הריצה ל-100 מטר בארץ, מוצאו שהגיע ארץ רק לפני שבועיים והצטרף למשלחת הישראלית. עיני רבבות הצופים זלגו רמעות כאשר עברו חברי המשלחות לרום ושרו את „התקווה”. וברגע מרטיט זה הרגישו כי כל כי הקשר בין נוער התפוצות למולדת הישנה-חדשה לא ינותק.

צברינו חנוודים ועוקצנים

לאחר שהשכיב את עדנה (3) ויצא מבית-הילדים, שמע ארלה את קולה קורא: „אבא, אני רוצה נשיקה!” „הרי נתתי לך כבר,” אמר ארלה. „כן,” ענתה עדנה, „אבל זה כבר עבר לי.”

ורם ויצחקי התמודדו מיגובה יר-תר. אחרי המדידה הסתבר שראשו של ויצחקי נשאר בגובה בלתי-מושג. הפליט לעומתו יורם המאוכזב: „כן, אבל זה רק הראש שלך שהוא יותר גבוה.”

זרנה (2) ראתה בפעם הראשונה אשכול ענבים שחורים. היא קראה מיד בהתפעלות: „אוי, ענבים כושים!” קיבוץ גבים

לדי ג'המטבר הקשיבו דרכים לכל שידורי החדשות. הם עמדו בארשת פנים רצינית ומלאת-חשיבות. שאלה אותם שרה: „ילדים, הבינותם משהו?” „בטח, הכל!” ענו כולם במקהלה. אחרי כמה רגעים ניגש אל שרה אחד הילדים. „תגידי מה זה, בריטיס?” קיבוץ חצור

מא שאלה את איתי (2) המפחד: „ממה אתה מפחד?” „מהכלב.” האם המשיכה לחקור: „וממה עוד?” „איתי.” „מעוד כלב.” קיבוץ רביבים

העולם יהיה טוב יותר...

...כאשר אשמע פעם אחת כמו אוזני לפחות את אחד מעשרה הפסוקים הבאים:

- תן לי שני כרטיסים להצגה שניה. אבל לא באמצע, בבקשה.
- מפלגתנו טעתה פעמים רבות בעבר, ויתכן כי היא טועה גם הפעם. בכל זאת דעתנו היא כי...
- זה לחם מהיום? לא, אני מעדיפה מהשבוע שעבר...
- הריסה לא מוצאת חן בעיניך, יוסלה? אין דבר, אתה צודק. אל תאכל אותה...
- אל תגוף את הרובים יותר מדי, בחורים. הם ממילא יתלכלכו שוב פעם.
- נהג, אתה יכול לקחת גם אותו. לא גורא, אנחנו יכולים קצת להידחק...
- המורה נתן לדני שלי ציונים גרועים מאד. זה בטח מגיע לו...
- נתחיל במרק בשר. אל תמהרי, בבקשה. יש לי פנאי.
- מה, המחיר עלה? מילא, גם המשר כורת שלי.
- „קוסמוס-פילם מציג: נשיקת-להבות, סרט ממוצע בהחלט, על גושא ש-כבר ראינו כמה פעמים, עם צוות שחקנים בינוניים. אבל לא גורא, אפשר לראות אותו, אם אין לכם משהו יותר טוב לעשות...”

רזים בחרוזים

שתי גישות

היא: בחורה אוהבת גבר

אם הוא נוסף בה בטחון.

הוא לוקחה אליו לעזר

אם כמיסה הרבה ממון.

★ ★ ★

הוא: בחורה אוהבת גבר

אם כמיסו הרבה ממון.

היא באה אליו לעזר,

אם הוא נוסף בה שכרון.

גורית ודני לס, יגור